
[2008-20-RE](#)

CAUSA 2008-20-RE

Número de registre 282-2008. Recurs d'empara

AUTE DEL 5 DE NOVENBRE DEL 2008

BOPA núm. 84, del 19 de novembre del 2008

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 5 de juny del 2008, per la representació processal del Sr. Antonio Martínez Rubio, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 27 de març del 2008 i contra l'aute del 15 de maig del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia per haver-se produït una presumpta vulneració dels drets fonamentals reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit aquesta empara, que declari la vulneració dels drets fonamentals esmentats i que anul·li les resolucions objecte de recurs per tal que la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia dicti una altra sentència en què motivi el refús de les proves aportades o bé les tingui en compte "tot d'acord amb els criteris lògics que han d'existir en la valoració de la prova i tenint en compte el dret a la tutela judicial efectiva";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 2 de juliol del 2008;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Herrero de Miñón;

Antecedents

Primer

Com a conseqüència d'un accident de trànsit, el 17 de desembre del 2004, el Tribunal de Corts va condemnar el Sr. Theodor Mathija Machiel Warson com a responsable penalment en concepte d'autor d'un delictes major de lesions per imprudència a la pena de 4 mesos de presó condicional i a pagar una multa de 600,00 euros.

Com a responsables civils solidaris va condemnar aquest mateix acusat i l'Oficina Andorrana d'Entitats d'Assegurança d'Automòbil a pagar al Sr. Antonio Martínez Rubio la quantitat de 11.983,72 euros, a la Sra. Bernardina Álvarez López la quantitat de 35.439,43 euros, al Sr. David Martínez Álvarez la quantitat de 6.799,14 euros i al Sr. Carles Martínez Álvarez la quantitat de 6.723,02 euros.

Aquesta sentència no va atorgar cap indemnització pels danys soferts pel vehicle que conduïa el Sr. Antonio Martínez Rubio, ja que el Tribunal de Corts va considerar que encara que n'era el titular real, la reclamació d'aquests danys havia d'haver estat efectuada per l'empresa Tallmar, SA, titular oficial.

Segon

El Sr. Antonio Martínez Rubio va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta sentència.

El 20 de gener del 2006, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, en aplicació de la nova legislació penal, va declarar l'acció penal extingida per motiu de prescripció, sense perjudici de les accions civils que el demandant podia interposar en defensa dels seus drets.

Tercer

El Sr. Antonio Martínez Rubio va presentar aleshores una demanda en judici verbal civil ordinari contra l'Oficina Andorrana d'Entitats d'Assegurança d'Automòbil en reclamació de la suma de 37.413,26 euros corresponent a la reparació del vehicle de la seva propietat i titularitat de la seva empresa Tallmar, SA.

Quart

El 8 de juny del 2007, la Secció Civil de la Batllia va considerar que la resolució del Tribunal de Corts sobre aquest punt era cosa jutjada i va desestimar la demanda esmentada.

Cinquè

El Sr. Antonio Martínez Rubio va presentar un recurs d'apel·lació i, el 27 de març del 2008, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, tot i que va emprar una argumentació diferent, va acordar confirmar la decisió de primera instància pel que feia a la manca de legitimació activa del demandant.

Sisè

El Sr. Antonio Martínez Rubio va presentar un incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia per tal com va considerar que aquesta sentència no estava suficientment motivada i, per tant, era arbitrària, i que provocava una injustícia material pel fet de generar un enriquiment injust a la part defenent.

El 15 de maig del 2008, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va desestimar aquest incident de nul·litat d'actuacions.

Setè

El 5 de juny del 2008, la representació processal del Sr. Antonio Martínez Rubio va presentar un recurs d'empara en què manifesta que la qüestió que s'havia de resoldre era la de saber a qui s'havia de pagar la indemnització per a la reparació del vehicle accidentat, al recurrent o a la seva societat. El recurrent considera que era el propietari real d'aquest vehicle i, per tant, qui havia sofert el perjudici patrimonial derivat de l'accident. Per tal com la sentència objecte de recurs afirma que existeixen dades contradictòries en les actuacions en relació amb la determinació del propietari real del vehicle, el recurrent manifesta que es vulnera el seu dret a la jurisdicció, ja que o bé s'ha de considerar que omet tenir en compte els altres elements probatoris obrant en els actes, quan el jutge ha de prendre en consideració tots els elements aportats per les parts, confrontar-los i fonamentar la seva decisió en una apreciació jurídica coherent i racional; o bé introdueix una qüestió nova, pel fet de donar valor a les actes i a les certificacions emeses per l'empresa de la qual n'és l'administrador únic.

En definitiva, segons el parer d'aquesta part, el procés d'inferència que comporta la valoració de la prova té una fractura lògica evident que converteix el raonament que la sustenta en arbitrari o en no fonamentat en dret.

Per acabar demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit aquesta empara, que declari la vulneració dels drets fonamentals esmentats i que anul·li les resolucions objecte de recurs per tal que la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia dicti una altra sentència en què motivi el refús de les proves aportades o bé les tingui en compte "tot d'acord amb els criteris lògics que han d'existir en la valoració de la prova i tenint en compte el dret a la tutela judicial efectiva."

Vuitè

El 2 de juliol del 2008, el Ministeri Fiscal va presentar un informe mitjançant el qual s'oposava a l'admissió a tràmit d'aquest recurs d'empara, perquè el que realment pretenia el recurrent era una revisió i reforma de les consideracions jurídiques adoptades en les resolucions objecte de recurs, que estan fonamentades jurídicament i que no són arbitràries, per tant, no hi ha la vulneració de cap dels drets recollits a l'article 10 de la Constitució.

El Ministeri Fiscal destaca que la resolució del Tribunal Superior de Justícia considera que existeixen dades contradictòries en les actuacions en relació amb la titularitat real del vehicle accidentat i no accepta per acreditada la titularitat real i efectiva del recurrent. Segons el parer del Ministeri Fiscal no es poden aixecar greuges contra la sentència esmentada per no haver donat suport a arguments sobre els quals aquesta mateixa part va efectuar pronunciaments contradictoris. En definitiva, la sentència objecte de recurs respon de manera expressa a les pretensions plantejades pel recurrent, no és incongruent, ja que s'ajusta a les pretensions de les parts i el recurrent ha tingut la possibilitat de produir les proves que ha considerat escaients per la seva defensa.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2008-20-RE.

Fonament jurídic únic

Les al·legacions de la part recurrent, poden distribuir-se en dues línies d'argumentació:

D'una banda, s'insisteix en les qüestions de fons que ja han estat plantejades davant la jurisdicció ordinària i que han estat resoltes per ella mateixa, i sobre les quals no correspon a aquest Tribunal tornar a fer un pronunciament al respecte.

D'altra banda, pel que fa a l'al·legació de relleu constitucional i que consisteix en la vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, es basa en titllar d'arbitrària la sentència objecte de recurs, perquè la considera il·lògica i mancada d'una motivació suficient.

Quant a aquest darrer punt, que sí és competència de la jurisdicció constitucional, la sentència objecte de recurs examina de manera suficientment detinguda la qüestió plantejada, i la prova d'això és que el Tribunal Superior de Justícia analitza el fons de la qüestió i discrepa de la interpretació que de la cosa jutjada va donar la sentència de primera instància. I, fa una valoració de la prova amb la qual la part recurrent pot o no estar-hi d'acord, però no pot titllar-la d'il·lògica, ja que consisteix en considerar que les al·legacions fetes pel recurrent, no són sempre coincidents, cosa que resulta evident de les actuacions. Per tant, no es pot considerar que la sentència objecte de recurs vulneri el dret a la jurisdicció.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2008-20-RE, interposat per la representació processal del Sr. Antonio Martínez Rubio, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 27 de març del 2008 i contra l'aute del 15 de maig del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 5 de novembre del 2008.

Carles Viver Pi-Sunyer Pierre Subra de Bieusses

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón

Didier Maus

Magistrat

Magistrat